

Η πτώση. (Μέρος Α'). Όσιος Νήφων Επίσκοπος Κωνσταντιανής

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η πτώση. (Μέρος Α')

Ο βίος του Οσίου Νήφωνος Επισκόπου Κωνσταντιανής της κατ' Αλεξανδρείαν

Πέρασε καιρός. Ο Νήφων είχε προκόψει όχι μόνο στα γράμματα, μα και στην αρετή. Βλέποντας τα κατορθώματά του ο διάβολος, έγινε θηρίο. Λύσσαξε....
-Ακούς εκεί! Τόσο νέος και να μ' αγνοεί! Έννοια σου, παλικαράκι μου... Θα σε περιποιηθώ εγώ...

Και πράγματι -αλίμονο! Ο Νήφων δεν είχε πείρα στον πνευματικό πόλεμο. Κι αυτό ακριβώς ήταν που εκμεταλλεύτηκε ο πονηρός. Αλλά και κάτι ακόμα: Την αστάθεια της νιότης, που εύκολα γλιστράει στην αμαρτία...

Πρώτα λοιπόν σκόρπισε το νου του σε ανώφελες μέριμνες. Ύστερα τον έσπρωξε προς τη μέθη για τη γαστριμαργία. Τέλος έσπειρε μέσα του τη νοσταλγία των γονιών και της πατρίδας. Σπάραζε η καρδιά του στη θύμηση της μάνας και του πατέρα. Οι λογισμοί άρχισαν να τον πνίγουν. Μα που να φανταστεί πως όλα τούτα ήταν πόλεμος δαιμονικός.....

Στην αρχή αντιστεκόταν γενναϊόψυχα στους λογισμούς. Μα τελικά η θλίψη και η βαρυθυμία του πλάκωσαν τελείως την καρδιά. Τον έκαναν κουρέλι.

Η γυναίκα του στρατηγού, μη βρίσκοντας άλλο τρόπο για να τον παρηγορήσει,

άρχισε να τον περιποιείται υπερβολικά και να του ετοιμάζει πλούσια γεύματα, με φαγητά ποικίλα και κρασιά εκλεκτά.

Αυτό κράτησε καιρό. Ο Νήφων συνήθισε τα φαγοπότια, που εξελίχθηκαν σιγά-σιγά σε κραιπάλες. Από τις καταχρήσεις σκοτίστηκε ο νους του.

Κι έτσι το ένα κακό έφερε το άλλο, αφού ο κατήφορος της αμαρτίας, όπως ξέρουμε, σταματημό δεν έχει: Ο σιωπηλός πρώτα και ήσυχος, έγινε τώρα αυθάδης και αθυρόστομος. Όλους τους έβριζε και τους διέσυρε με το παραμικρό. Καβγάδιζε για το τίποτα. Έβαζε σκάνδαλα κι έσπερνε διχόνοιες...

-Πω, πω! Τι αδιάντροπος! Τι ταραξίας! Στην οικουμένη δεν έχει τον όμοιό του! έλεγαν οι άνθρωποι, και φρόντιζαν να τον αποφεύγουν.

Τάχα για να ξεχάσει τους γονιούς και τον καϋμό της ξενητιάς, άρχισε να συχνάζει και στα θέατρα και στα καπηλιέα και στα κακόφημα νυχτερινά κέντρα. Το

ξημέρωμα τον έβρισκε να πίνει, να χορεύει, να τραγουδάει, να αισχρολογεί.....

Μα το πιο αξιοθρήνητο ήταν, πως έπεσε στο βούρκο των σαρκικών αμαρτημάτων. Έσμιξε με νέους ακόλαστους κι έφτασε στο σημείο να λερώνει, μαζί μ' αυτούς, την καθαρότητα της ψυχής του, πέφτοντας σε πορνείες, μοιχείες, ακόμα και σε σοδομίες!

Μέρα με τη μέρα σκοτιζόταν, καθώς βούλιαζε μέσα στην αμαρτία. Όλο και παρασυρόταν από τις πανουργίες του σατανά. Και όλο πιο θρασίς γινόταν.

Κουβέντα δεν σήκωνε. Όποιος αποτολμούσε να του πει κάτι, δεχόταν βρισιές και χτυπήματα.

-Μα την αλήθεια, ο διάβολος κι αυτός εδώ δεν έχουν καμιά διαφορά μεταξύ τους! έλεγαν με αγανάκτηση όσοι έβλεπαν τα καμώματά του.

Και πράγματι, τόσο πολύ κυλιόταν μες στην αμαρτία, που όλα τα δαιμόνια έτρεχαν ξοπίσω του με γέλια και χαρές. Και τόσο εφευρετικός ήταν σε κάθε είδος ασωτίας, που οι νέοι τον είχαν σαν πύλη προς την απώλεια!

Ένας Ασκητής Επίσκοπος

Όσιος Νήφων Επίσκοπος Κωνσταντιανής

(σελ.22-26)

Ιερά Μονή Παρακλήτου

Ωρωπος Αττικής 2004

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2013/09/blog-post_8577.html